

amplitudine interdum æquales, nonnunquam uerò una cæteris ampliori. ° Prima (quam frequentissime, ac potissimum in hominibus deesse reperies) penitus obliqua deorsum ad medium flexus cubiti articuli defertur, atque sub^o musculorum secundos tertiosque digitorum articulos flectentium, hincq; ab humero & ulna originem sumentium capitibus in aliquot ramis digesta cessat, non autem uti Galenus scribit, alicui axillaris uenæ ramo (quemadmodum ea quam nunc persequar) commiscetur. Vt enim Galenum axillaris uenæ portioem sub musculis reconditam minus recte descripsisse obseruabis, ita etiam primæ huius humerariæ propaginis (si quando hæc unquam cernitur) seriem non est assequutus. Vti sanè admodum concinne uereq; eas descripsit uenas, quæ citra sectionem in nudato, ut in uenæ sectione fit, brachio plurimum & frequenter illi occurrunt. ° Secundus itaq; humerariæ ramus, quem cum alijs duobus paulo supra cubiti articulum deriuat, cæteris plerumque crassior existit, & obliquus quoque sub cute ad cubiti cum humero articuli flexus medium descendit, ac cum axillaris uenæ ramo, quem postmodum commemorabo, coit, unaq; ex ambobus ramis, humerariæ nimirum & axillaris uena conflatur. ° Tertius humerariæ ramus, musculi qui radio iuxta brachiale inferius, radij in supinū motus autor est, conscendit, & paulatim deorsum proropēs, obliquus per radium iuxta medium ipsius longitudinis in externam cubiti regionem perferitur, quam ubi attingit, ut in reliquo super commemoratum nuper musculum ductu, furculos quosdam in proximam sibi cutem depromit, quorum non infimus esse solet, qui ab ipso educitur, quæ humeraria in tres illos ramos iuxta externum humeri tuberculum diffunditur. Cæterum tertius hic ramus sensim oblique uersus ulnæ appendicem, brachialisque radicem proropēs, tandem alteri cuiuspiam inibi commiscetur uenæ, hæcque adauctus externam brachialis sedem conscendit, & in aliquot furculos errabundo ductu sparso dissectus, regionē intercurrit, quæ ante paruum digitum & anularem habetur, externa etiam illorum digitorum sede soboles quasdam sibi uendicante. Cuius uerò uenæ propago illa demū fit, quam tertio humerariæ ramo uniri iam scripsimus, subiungam, ubi primum aliquot axillaris uenæ propagines absoluerit, quippe ab axillaris ramo sub cute per totam ulnæ longitudinem exporrecto, illius propaginis initium pendet. Axillaris itaque, quum primum axillam superat, brachiumque subingreditur, inter musculos brachij os amplexantes delitescit, præcipue uerò inter anteriorem sedem primi seu interioris cubiti extendentis, & posteriorem sedem tendinis musculi, quo brachium pectori admouetur, & dein iuxta cubitum flectentium musculorum posteriorem. Hæc primum capitibus musculorum, quorum ope cubitus extenditur, propaginem offert, illis uenulis e regione educatam, quæ ab axillari in glandulas hic repositas digeruntur. Post hanc, sed demillius, ex posteriori ipsius sede uenam ipsi musculis dispensat, a qua mediocris etiam magnitudinis soboles in externæ brachij sedis cutem disseminantur. Ab externo latere axillaris uenæ, alia notata dignæ amplitudinis propago diffunditur, oblique deorsum sub humero ad externum usque ipsius tuberculum descendens, ac sub musculis cubiti extendentibus occultata, musculorumq; capitibus ab externo humeri tubere pronascentibus, ramulos quosdam exhibens, ac demum aliquosq; in externam cubiti sedem proropēs, simul cum nervo quem brachium petentium opportunè quartum enumerabo. Has propagines axillaris adhuc in alto latitans edit, ipsaq; in duos truncos diffunditur, quos sanè accuratissime examinatos uelim, non tantum Galeni nomine, quem hæc axillaris diuisio latuit, sed eorum quoq; qui se operæ precium aliquod in Anatome arbitrantur præstitisse, dum sectionem semel atque iterum aggressi, simul cum axillari uena humerariam porrigi, se animaduertisse scribunt, oscitanter humerariam (quæ etiam uel ante sectionem notissima esse debuit) unā cum carne membrana à brachio auferentes, & postmodum alteram axillaris uenæ partem (quam modò persequar) humerariæ loco describentes. Axillaris itaq; hominis uena non procul ab ipsius thoracis cauitate in axillam egressa, in duos quodammodo pares diffunditur truncos, quorum alter interius atq; in profundo toto ductu submergitur, ac arteriæ in manum exporrectæ perpetuò attentus, eadem ferè cum ea distributionis serie digeritur, simul etiam nervo brachium adeuntium tertio concommitatus. Inter duos enim cubitum flectentes musculos deorsum ad mediam sedem flexus articuli cubiti porrigitur, illis musculis, & dein membranis quibus nervi induuntur ramulos spargens. Quando autem cubiti articulum superauit, atq; inter musculos digitorum flexus autores in alto reconditus ferri incipit, in duos dirigitur ramos, qui modice ab inuicem recedentes, ac musculos quos perreptant furculis implicantes, unā cum tendinibus internæ summæ manus sedē petunt, qui per ligamentū in interna brachialis regione anuli modo conspicuum porriguntur. Rami inibi in alias soboles partiti sub tendine feruntur, qui latescens uolæ cuti subnascitur, atque hinc ita in internam digitorum

Li. de Venarum sectione. & li. 3 de Arter. & Ven. sectio.

Axillaris in brachio constitutis series.

Præcipua axillaris in duos truncos diffunditur.

rum sedem digeruntur, ut binæ soboles pollicis, & totidem indici, & una medio offerantur, à ramo qui secundum radiū per cubitū porrigitur. Ab illo autem qui ulnæ exporrigitur, binæ soboles anulari, & minimo, & una medio exhibentur, ab illoq; ramo furculus musculos adit, qui externam uolæ sedem occupant, atq; ita ab altero ramo furculus in musculos penitus peruenit, qui primo pollicis ossi connascuntur. In hunc igitur modum axillaris truncus sub cute nunquam prodit, totusq; in altis & delitescentibus sedibus absorbetur. ° Alter truncus sensim ex alto ad interne brachij sedis cutem emergit, uersus humeri interius tuberculum properans, ac ante sectionem sub media cubiti longitudinis sede non minus quam humeralis supra cubitum conspicua. Vbi autem anteriori tuberculo humeri incumbit, ad elatiorem eius tuberculi sedem paulo elatius quam cubiti cum humero articulus consistit, in duas magnitudine prope æquales partitur uenas, quarum anterior cuti substrata (quemadmodum & omnes præsentis trunci soboles) oblique deorsum ad mediam cubiti articuli flexus sedem repit, ac cum secundo humerariæ ramo ad humiliorē mediamq; flexus illius sedem coit, unaq; iniunctim & ambabus confurgit uena, quam communem, quia ex axillari & humeraria constituitur, merito appellamus. uulgo tamen medianam uocat, etiam si Græci & Latini præcipui ramos qui hanc communem efformant, medias & obliquas nuncupauerint. ° Posterior autem uena huius axillaris iuxta interius humeri tuberculum bipartitionis, frequentes ramos deriuat inferioris cubiti sedis cuti & interioris itidem exteriorisq; sedis humiliorum, ac secundum ulnæ sitarū regionū cuti inter præcipuos ramos huc excurrētes, unus secundum ulnæ inferiorē sedem, ad exteriora tamē magis declinans, uersus brachiale porrigitur. Huius rami soboles cum humerariæ ramo huc contendenti coeunt, simul cum illo, uti prius diximus, digeritur. Interdū autē illo humerariæ ramo deficiente, ea axillaris uenæ propago abunde eius rami uices in extrema manū gerit. Præter hunc raram posterioris illius axillaris trunci uenæ primariū, alius ex illa cutē adit, qua posterior cubiti articuli sedes induitur, atq; is ramus in externā cubiti sedem non admodum procul perreptat. Verum alij etiam rami ab hac posteriori uena in internā cubiti sedis cutē digeruntur, qui uario & admodum incerto implexu permiscuntur et coeunt, furculos ab insigniori illo ramo quæ ulnæ exporrigi dicebā assumētes, aliosq; rursum ipsi furculos impartientes. His furculis & propaginibus in eum modū per cubiti interiora reptantibus, alia frequentissime accedit non contemnenda, quæ axillaris uenæ ramus communē uenā cum humerariæ ramo efformans, ab humiliori sede & ex medio ductu emittit. Hæc interdū rectā ad brachiale contendit, interdū uerò errabundo ductu perferitur, alijsq; huius sedis propaginibus commiscetur, quæ adeo graciles sunt uarietate inuicē implicantur, ut interna cubiti regio non minus frequenter quam tibig uenter seu sura uarietate molestetur. Propagines hæc neuiquam ad brachiale terminantur, sed partim oblique, partim rectā, partim uerò tranuersim, & modò inuicem commixtæ, modò rursus diremptæ, totam summæ manus internam cutem perreptant, ipsi cuti passim conueniunt, ac inter cutem carneamque membranam consistentes. Porro harum propaginum quæ pollicis radicem, seu Veneris, aut ut alijs uisum est, Martis collem accedunt, priuatim id sibi uendicant, quod ipsi ramus ab illis uenis permiscetur, quas à communi uena in externam pollicis regionem diffundi iam dicturus sum. ° Communis enim uena ilico atque duabus illis axillaris & humerariæ propaginibus conflatur, oblique deorsum ducta, ad elatiorem cubiti sedem paulatim contendens, quousque radium paulo ultra ipsius longitudinis medium hinc inde transcendat: neque id eodem semper modo, ramos diffundens, & interdum aliunde ab interna cubiti sede alios assumens, ac tandem in externam cubiti sedem peruenit, perpetuò cuti substrata. Vbi itaque hanc sedem euicit, priusquam mediam radij appendicis sedem accedit, supra radium aliquanto ante illius cum brachiali articulum, in duos ramos communis uena diffunditur. Atque hanc sectionem alij Græcorum γ (non autem ρ) alij uerò Y & Δ etiam referre scripserunt. ° Alter istius sectionis ramus, qui elatior est, portiunculam ad internam brachialis sedem uersus pollicis radicem dispensat, quæ dictis nuper hanc sedem perreptantibus furculis commiscetur. Quod uerò elatioris ramireliquum est, exterius inter pollicem & indicem sursum ascendit: atq; hinc in uarias soboles inuicem aliquando unitas, aliquando autem rursus seiunctas dispergitur. ° Alter ramus qui inferius aut Y caput constituit, indicis, & medij, & aliquosque anularis sedem petens, in uarias quoque soboles exhauritur. Quippe hæc uenarum in summæ manus cutem ferè uaria est, pugnantque, ut hanc explicare prorsus arduum sit, præsertim quum inter quamplurimos homines uix duos æquali correspondentē que uenarum in ramos propagine inuenias, adde eiusdem hominis dextram sinistræ raro admodum congruere. Operæ precium itaq; fuerit, uenarum in manum propagines non hinc, sed ex sectione

Axillaris uenæ portionis cutem subeuntis series.

Communis uenæ constitutio.

Communis uenæ series.

Uariæ extremitatis manus cutem implicentium uenarum esse seriem.

k 2 ne